

Дата прийняття:	14/03/2019
Дата набуття статусу остаточного:	14/03/2019 (Комітет)
Назва:	<u>CASE OF ALIKHANYAN AND MELIKSETYAN v. ARMENIA</u> (Application no. 4168/10)
Зміст:	<p>У 1970-х роках виявлено мідно-молібденове родовище («Тегут») приблизно в п'яти кілометрах від сіл Тегут і Шнох у Лорійському регіоні. У 2001 році приватній компанії ЗАТ «Вірменська Мідна Програма» було видано ліцензію на видобуток корисних копалин Тегутського мідно-молібденового родовища на 25 років. 1 листопада 2007 року Уряд Вірменії прийняв Указ, яким затвердив перелік територій, що знаходяться в межах адміністративних кордонів сільських громад Шноха і Тегута Лорійського регіону як зони експропріації, які мали бути вилучені для потреб держави. Відповідно до Указу Уряду ЗАТ «Вірменська Мідна Програма» або ЗАТ «Тегут», засноване першим з метою реалізації проекту з експлуатації Тегутського мідно-молібденового родовища, мали придбати земельні ділянки, зазначені у додатках. Земельні ділянки, що належали заявникам, були також у переліку земель, що потрапили до зони експропріації. Заявники використовували земельні ділянки у сільськогосподарських цілях, а також для вирощування худоби.</p> <p>ЗАТ «Тегут» звернулося до заявників із пропозицією придбати в них земельні ділянки. Щодо однієї земельної ділянки було запропоновано компенсацію у розмірі 183 000 драм (приблизно 398 євро) і 304 000 драм (приблизно 661 євро) щодо другої, плюс додаткові 15 % на кожен суму відповідно до закону. Заявники не відповіли на пропозицію, зважаючи на занижену запропоновану вартість ділянок. Стверджували, що не могли здійснити оцінку належних їм ділянок, оскільки жодна інша компанія не бажала проводити незалежну оцінку їх ринкової вартості.</p> <p>12 травня 2008 року ЗАТ «Тегут» подав позов проти заявників з метою зобов'язати їх підписати договір про вилучення земельних ділянок для державних потреб. Компанія обґрунтовувала свою вимогу звітами з оцінки, підготовленими на її прохання компанією Oliver Group LLC, ліцензованою компанією з оцінки. Згідно з</p>

	<p>повідомленнями ринкова вартість земельних ділянок заявників оцінювалася в 183 000 драм (приблизно 398 євро) і 304 000 драм (приблизно 661 євро) відповідно.</p> <p>Під час розгляду справи в Лорійському обласному суді заявники стверджували, що ринкова вартість їхньої землі була навмисно зменшена. Крім того, вони стверджували, що оцінка їхньої власності не була виконана правильно, оскільки не були враховані кількість дерев, вуликів, розташованих на другій земельній ділянці, а також ряд інших факторів, які могли вплинути на остаточну вартість земельних ділянок.</p> <p>Під час розгляду справи ЗАТ «Тегут» подало нові оцінки майна заявників, які також були підготовлені компанією Oliver Group LLC. Представник ЗАТ «Тегут» стверджував, що була проведена нова оцінка другої земельної ділянки заявників. Згідно з новою оцінкою ринкова вартість другої земельної ділянки заявників, включаючи будівлю, оцінювалася в 1 728 000 драм (приблизно 3760 євро). Що стосується першої ділянки, то було заявлено, що компанія Oliver Group LLC підготувала виправлений звіт, згідно з яким ринкова вартість першої земельної ділянки становила 189 000 драм (приблизно 410 євро). Остаточний розмір компенсації за дві земельні ділянки, включаючи додаткові 15 % згідно з вимогами закону, становила 217 350 драм (приблизно 473 євро) і 1 987 200 драм (приблизно 4320 євро) відповідно.</p> <p>28 листопада 2008 року обласний суд задовольнив позов ЗАТ «Тегут» та присудив заявникам компенсацію у розмірі 217 350 драм за першу та 1 987 200 драм за другу земельні ділянки. Заявники подали апеляцію. Посилаючись на статтю 1 Першого Протоколу до Конвенції, вони скаржилися, що обласний суд незаконно позбавив їх права власності на майно.</p> <p>18 червня 2009 року Апеляційний суд залишив без змін попереднє рішення суду, визнавши, що останній належним чином визначив ринкову вартість майна на підставі виправлених звітів з оцінки, підготовлених Oliver Group LLC. 12 серпня 2009 року Касаційний суд визнав касаційну скаргу заявників необґрунтованою.</p>
Констатоване порушення (стаття):	Порушення статті 1 Першого протоколу Конвенції (право на мирне володіння майном).